

Inspirerende teksten

Woorden die verbinden, versterken, verdiepen.

Inleiding

Waar mensen samen komen, worden verhalen verteld: mooie, straffe, ontroerende of inspirerende verhalen. Zo delen ze hun ervaringen, zorgen, vreugde of hoop. Verhalen scheppen een band. En een verhaal dat de juiste snaar raakt, zet mensen in beweging.

Maar ook omgekeerd. Groepen die beweging maken, hebben nood aan verhalen. Zo blijven ze verbonden met de bron van hun inzet. Het vuur blijft branden en hun solidaire inzet wint aan kracht.

In deze bundeling willen we je woorden aanreiken die passen bij de inzet en het engagement van je groep. Ze kunnen verbinden, versterken of verdiepen.

We bieden je een rijke mix van bezinnende, inspirerende of biddende teksten. In het eerste deel duiken we in de beleving van wie aan de rand van onze samenleving staat. De oproep tot solidariteit en engagement klinkt in het tweede deel. Het derde deel staat stil bij advent en Kerstmis. In het laatste deel vind je aanzetten om zelf een bezinningsmoment rond op te bouwen.

Lees, luister, combineer en laat je inspireren.

Colofon

Meelezers: Pol Arnauts, Hanna Develtere, Lieselot Hemeryck, Marja Hermans, Karel Malfliet, Bart Walgraeve

Samenstelling: Hadewijch Van Hove

Met dank aan iedereen die een van deze teksten schreef. We probeerden zo veel mogelijk de auteurs terug op te vissen. Mocht je een tekst herkennen zonder de juiste verwijzing, mag je ons zeker en seintje geven.

Met bijzondere dank aan: Spoor ZeS. We putten veel inspiratie uit de Tekstenboekjes van de afgelopen jaren.

Vormgeving: Gevaert Graphics

Verantwoordelijke uitgever: Welzijnzorg vzw, Daniëlle Colsoul, Huidevettersstraat 165, 1000 Brussel

Inhoud

1. Armoede is een verhaal van 1 op 7	3
Het verhaal met velen samen.	3
Bouwstenen.	3
Ik ben een toren.	3
Daar sta ik dan.	4
Ik woon niet in een woord.	4
Sociale economie.	4
Mensen op overschot.	5
Klaverjassen.	5
Mijn straat.	5
Ongeschikt verklaard.	6
Klein wiegeliëdje.	6
Armoede verjaart niet.	6
2. Samen werken we eraan	7
Simpelweg buitengewoon.	7
Echte solidariteit.	7
Kinderdroom.	7
Hey jij.	8
Open je oren.	8
Onze wereld zit moeilijk ineen.	8
In een wereld van ieder-voor-zich.	8
Sleutel mee.	9
Zegen ons.	9
Gebed om strijdbaar te blijven.	9
Laat ons vandaag niet verzanden.	10
Richtlijnen voor goede bankiers.	10
3. Een sterke tijd: advent en Kerstmis	11
Advent is een tijd van verlangen.	11
Om het licht.	11
Terwijl wij ons druk maken.	12
Kerstmis.	12
4. Verhalen en methodieken	13
Joods verhaal van vader en zoon	13
Joods verhaal over het einde van de nacht	13
Wat als...?	14
Kromme mensen RECHTEN	14

Armoede is een verhaal van 1 op 7

Het verhaal met velen samen

Kom nu en doe je verhaal
en verbind het met andere verhalen
van mensen die hetzelfde ervaren en hetzelfde be-
ogen.

Schrijf je eigen verhaal verder,
soms recht, soms op kromme lijnen, maar schrijf door
en sla met hart en verstand op tijd bladzijden om.
Schrijf je verhaal, maar weet dat je je leven nooit alleen
schrijft.

Kom nu en beluister andere verhalen,
sta open en luister en word nooit onberoerd
bij de noden van mensen, die in schril contrast staan
met jouw en hun dromen; beluister de rijkdom
van wie het zelden wordt verwacht.

Ga verder op zoek naar het diepste levensverhaal.
Het verhaal dat aansluit bij jouw diepste verlangens,
maar ook jouw verlangens overstijgt, omdat het diep-
ste levensverhaal
verbindt met vele ander mensen van goede wil.

Beluister soms woordeloos het goddelijk verhaal
en voel dat het met liefde te maken heeft,
eerder dan met geboden en verboden.
Voel in dit goddelijk verhaal
een nabijheid die nabij doet zijn.

Ga door met mensen die nadenken
en de oppervlakkigheid en onverschilligheid schuwen,
met wie je samen kunt nadenken.
De gelijkenissen zullen verbinden.
De verschillen zullen verrijken.

Respecteer de leestekens:
de komma's en andere rustpunten,
de uitroeptekens en de vraagtekens,
en laat vaak genoeg de puntjes toe
die aangeven dat je verhaal nooit ten einde is
en dat je steeds woorden tekortkomt.

Luc Vandenabeele, Woorden om te bezinnen 2

Bouwstenen

Kleuters houden van blokken.
Ze stapelen,
dromen van torens,
bouwen huizen en kastelen.
en kegelen ze omver.
Echt kinderspel.

Als kind kreeg je bouwstenen
mee voor het leven:
een familie, een buurt,
een school, je vrijetijdsleven.
Ze bepalen mee wie je bent
en wie je wordt.

Hoe zien jouw bouwstenen eruit?
Hoe zet jij
je elementen op elkaar?
Wie helpt je ontwerpen,
uitwerken en opbouwen?

Mia Verbanck, Tekstenboekje Spoor ZeS

Ik ben een toren

Ik ben een toren,
zeven blokken op elkaar.
Ik sta een beetje scheef.
Ik heb al veel meegemaakt.
Mensen kijken naar mij
en zien alleen wat scheef staat.
Een duwtje hier, een duwtje daar.
Ze willen me rechtzetten.
Maar ik zal nooit in het rijtje passen.
Deze zeven blokken
zijn alles wat ik heb.
Deze scheve blokken
zijn alles wat ik ben.
Ik vraag jou:
kijk naar mij, naar wie ik ben,
kom dicht bij mij
en laat me niet vallen.

Hadewijch Van Hove, Welzijnszorg

Daar sta ik dan

Daar sta ik dan
met mijn rug tegen de muur
op het plekje
dat alleen ik maar ken.

Om me heen
uitgestrekte eenzaamheid
en zo dichtbij
de mensen
bij wie ik wil horen.

Ze grijnzen me aan
en ik sta hier maar
verschopt, verlaten
in een hoek gezet.

Daar sta ik dan
met mijn rug tegen de muur
de enige houvast
die ik nog heb.

Daar sta ik dan
en tracht
met lege woorden
een lege beschrijving te geven
van de pijn
die mijn binnenste
al zoveel jaren
verscheurt.

Janine Kraaijveld, 16 jaar, Jeugd & Poëzie

Ik woon niet in een woord

Wij wonen niet in woorden.
En van zodra ik hoorde
hoe marginaal ik werd als 'illegaal'
of als 'gehoorgestoorde',
hoe heel apart en abnormaal ik was geworden
pas volledig blind, verblind
of ongehoord, voor altijd
spraakgestoord,

toen wist ik het:

Geen woord kan u of mij of ons omgeven.
Woorden wijzen maar heel even
naar een mens van hier of daar
en vragen om alle eerbied
terug te geven

Karel Staes

Sociale Economie

In veel overheidsbedrijven
had je vroeger
meer ruimte en tijd voor mensen
die niet zo vlot meekonden:
bij de spoorwegen, bij De Post ...

Vandaag moet het sneller
'aangepast aan
de competitie en concurrentie'.
Vandaag vangen we deze mensen op
in 'sociale economie'-projecten,
kookprojecten en strijkateliers,
klus- en poetsdiensten.

Het bestaan van deze 'sociale economie'
zegt iets over onze 'gewone economie'.
Die is dus niet (meer) sociaal.
Is dat geen duidelijk teken?

Uit de financiële crisis
leerden we allemaal
dat er een verschil is tussen
de 'reële' economie en
de 'financiële' economie.
En dat verschil heeft veel financiële
instellingen de das omgedaan.
Want het vertrouwen was zoek,
de reële basis te zwak,
verkeerd ingeschat of voorgesteld.

Laten we terug dromen
van een reële economie
die ook sociaal is
en plaats geeft aan mensen
met verschillende capaciteiten.
Laten we die mensen opnieuw
vertrouwen geven,
vertrouwen dat ze reëel deel uit maken
van onze samenleving.

Jan Kint, Tekstenboekje Spoor ZeS

Mensen op overschot

Vier man zit te kaarten.
Een vijfde zit erbij op overschot.
Die heeft er duidelijk niets aan.
Na het eerste spelletje gaat hij maar naar huis.
Laat ons niet spreken over de vijfde man op overschot,
maar over Kobe onze maat.
Wie de kaarten deelt, zal dan graag
één beurt aan de kant blijven.

5000 mannen en vrouwen in een fabriek
vernemen ontdaan
dat hun kinderen - de tijdelijke contractanten -
niet meer mogen komen.
Laat ons van arbeider tot directeur niet meer spreken
over tijdelijke contracten,
maar over Liesje en Steven.
Dat zijn harde werkers die vorig jaar trouwden en nu
in blijde verwachting zijn.
Dan zien we wat die tijdelijke contracten uitrichten.

Eén meisje uit de klas doet zo raar.
Geen wonder, als je weet wat daar thuis gebeurt.
De toffe vriendinnen in de klas sluiten de kring.
Ze zwijgen tot “dat raar kind” elders gaat. Naar wie?
Laten we haar maar Deborah noemen,
en haar vragen: “Hoe is het nu met je?
Kunnen wij je ergens bij ondersteunen?”

Een overschotje zijn,
is mensonwaardig.
Waardering voor en geloof in elkaar
leiden tot een vast contact, een vast contract,
dat niet zomaar weggegooid kan worden.
Een gesprekje waard?
Ken jij iemand die tot een overschotje herleid is?
Hoe komt het?
Is er iets aan te doen?

Naar Jef Sanen

Klaverjassen

Zo graag was ik
klaveren heer
of vrouw,
aas of boer.

Ik zet zo graag een boompje op,
hoor er zo graag bij.
Zelden ben ik aan slag,
meestal speel ik solitaire.

Ik word zo vaak afgetroefd,
voel me het mikpunt van spot.

Wie betreft mij in het spel,
wie gaat er mee
met mij?
Wanneer is klaveren troef?

Mia Verbanck, Tekstenboekje Spoor ZeS

Mijn straat

In mijn straat parkeren er veel auto's.
Duur en minder duur, mooi en minder mooi,
met en zonder roest, met en zonder airco.

In mijn straat wordt actie gevoerd.
Er is nood aan meer parkeerplaatsen.
De bloembakken moeten weg.

In mijn straat wonen veel kinderen.
Klein en minder klein,
schattig en minder schattig,
met en zonder vader,
met en zonder moeder,
met en zonder problemen.

In mijn straat wordt niet gespeeld.
Het speelplein zorgt voor overlast.
De hekken gaan er dicht.

In mijn straat blijven dromen geparkeerd,
wordt er met mensen gespeeld.

Het is mijn thuis.
Ik ken er iedereen.

Ann Stuer, Tekstenboekje Spoor ZeS

Ongeschikt verklaard?

83 is ze, en ze eet een zondagse pistolet.
Maar het smaakt niet zoals anders.
Op haar tafel ligt 'De Zondag' opengeslagen op pagina 9.
"Daar staat het", zegt ze,
"Verplichte dakisolatie vanaf 2015,
vanaf dit jaar worden strafpunten uitgedeeld.
Huizen zonder dakisolatie worden ongeschikt verklaard."

Samen met haar man heeft ze dit huis in de jaren '60 gebouwd.
Ze hebben er hun kinderen grootgebracht, profijtig levend,
want alles moest betaald worden van één loon.

Nu leeft ze hier alleen, en probeert rond te komen van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Haar grootste factuur per jaar,
is het vullen van de stookolietank,
ook al verwarmt ze enkel de kamer waarin ze leeft,
en zet ze af en toe de binnendeur open,
zodat met de warmte van het ene vuur
de kou in de andere kamers gebroken wordt.

Ze gelooft wel dat die dakisolatie goed zou zijn,
en dat het haar verwarmingsfactuur zou laten dalen.
En over het vullen van spouwmuren hoort ze ook veel goeds,
van de burens, want die hebben dat vorig jaar laten doen.

De Zondag heeft het ook over subsidies en belastingvoordeel,
en over de terugverdientijd:
"Na twee jaar heb je je investering al terugverdiend."
Maar ze weet zeer goed:
vooraleer ze van al deze voordelen kan genieten,
moet ze eerst alle facturen zelf betalen.

En het kleine bedrag op haar spaarboekje heeft ze hard nodig
voor de volgende levering van mazout.

Karel Malfliet, Tekstenboekje Spoor ZeS

Klein wiegeliedje

Slaap gerust, mijn kleine schat.
Wees nu niet bang, het komt wel goed.
Kijk, ik heb ook mijn ogen toe.
Ik heb een deken om mijn schouder,
de kou in huis valt echt wel mee.

Slaap gerust, het valt wel mee,
laat het gepieker maar aan mij.
Hoe ik de huishuur zal betalen
weet ik niet, maar je zal zien:
die zorgen gaan voorbij.

Slaap gerust, het gaat voorbij,
het vocht in huis, de schimmelgeur.
Voor jou zal ik me dubbel plooiën.
Ik maak ons leven schuldenvrij.
Ik help je van een toekomst dromen.

Slaap gerust, ik help je dromen.
Miserie heeft daarin geen plaats.
Je zult spelen in het park,
naar school gaan en de wereld leren,
je mag er zijn, je hoort er bij.

Slaap gerust, je hoort er bij.
Ik wil het zelf zo graag geloven.
Sorry als ik toch weer twijfel
en het even niet meer zie.
Al mijn kracht zal ik je geven.

Slaap gerust, verzamel kracht,
bewaar die onschuld in je ogen.
Word zelf die mens die niemand kwetst.
In jouw toekomst staat een mens recht op.
jij wordt niet aan de kant geschoven.

Karel Malfliet, Tekstenboekje Spoor ZeS

Armoede verjaart niet.

Armoede verjaart niet.
Ik wel.

De jaren tikken ongenadig voort:
elke maand weer zorgen
elke hulp weer schaamte
elke muur weer vocht
elk raam brengt tocht
zoveel woede
zoveel onmacht
zoveel verdriet om wat niet kon
zoveel gemis
Ik ben veel te jong oud.

Maar ik verjaar nog en ik geef een feest voor mezelf.
Ik ben er nog en ik ben er fier op.

Hadewijch Van Hove, Welzijnszorg

2

Samen werken we eraan

Simpelweg buitengewoon

Wat als we nu eens
simpelweg
geloven in mensen.

In wat ze kunnen
wat ze willen
waarvan ze dromen.

En vooral ook geloven
in jezelf
in je eigen mogelijkheden.

Wat kan ik doen?
Wat wil ik doen?
om de dromen van andere waar te maken.

Simpelweg geloven ...

dat gewone mensen
hand in hand
schouder aan schouder
buitengewone dingen doen.

vrij naar Barack Obama

Echte solidariteit

Echte solidariteit is
samen delen,
samen zorgen,
samen dragen.

Ik draag wat ik kan,
wanneer ik het kan
en op mijn manier.

Jij draagt jouw deel,
zoals je bent.

Als ieder mens draagt,
mee zorg draagt
dan zijn er voldoende sterke schouders
voor solidariteit voor iedereen.

Hadewijch Van Hove, Welzijnszorg

Kinderdroom

Ik droom van een groene wereld
waar ik veilig en gezond kan groeien.
Geef me een huis,
een plek om thuis te komen.

Ik kijk uit naar een school
waarin aandacht is voor alle kinderen.

Ik wil waardig werk
zodat ik me kan ontplooien
en geld kan verdienen.

Ik droom van een warme wereld
waarin mensen oog hebben voor elkaar
en niemand eenzaam leeft.

En is de wereld nog niet
zoals ik droom?
Kom dan en werk mee
aan die wereld waar ik groot wil worden.

Hadewijch Van Hove, Welzijnszorg

Hey jij

Hey jij,
ja jij die komt kijken
over de rand van mijn kinderwagen,
Ik vraag me af...

Vandaag heb je het goed voor met mij,
maar zal dat zo blijven?

Als ik het morgen moeilijk heb,
en niet altijd lief en wijs ben,
als ik niet meekan met hoe het hoort,
zal je er dan ook zijn voor mij?

En als ik groter ben
en mijn eigen weg wil zoeken,
als ik misschien domme dingen doe,
zal je er nog steeds zijn voor mij?

Wanneer ik volwassen ben,
je buurman of collega word
en mijn leven probeer op te bouwen
met vallen en opstaan,
zal je er zijn?

Hey jij,
vertel me:
wie mag ik zijn voor jou?

Hadewijch Van Hove, Welzijnszorg

Open oren

Open oren
voor de vraag achter de woorden,
voor het roepen dat gesmoord,
voor het nieuws dat wordt verzwegen.

Open oog en oor
voor de botten van hoop die ontluiken
als groene twijgen in volle winter:
de stappen naar vrede,
de inzet die gratis is,
het groeien van verbondenheid,
het niet meer zwijgen van kleine mensen.

Open ons hart voor de stem
die vanuit mensen en structuren
diep in jou blijft roepen
tot je opstaat
een keuze maakt
tot ommekeer naar God en mensen toe.

Uit de schaduw

Onze wereld zit moeilijk ineens

Onze samenleving wordt alsmaar complexer.
We hebben soms het gevoel
dat we geen greep hebben
op hoe het allemaal draait.
Het zijn de structuren.
En structuren verander je niet zomaar ...

Maar nog altijd zijn het de mensen die de structuren
maken.
Structuren verander je door mensen in beweging te
brengen.

Laten we werken aan verandering.
Want mensen die hun krachten bundelen,
geven toekomst aan de wereld.

Jan Kint, Tekstenboekje Spoor ZeS

In een wereld van ieder-voor-zich

In een wereld van ieder-voor-zich
geldt de wet van de sterkste.
Iedereen zorgt voor zijn eigen bescherming.

De sterken en de machtigen
hebben een grote paraplu,
een die tegen een stootje kan.
Weer en wind zal hen niet deren.

De kleinen moeten het stellen
met een afdankertje,
een kleine of kapotte paraplu.
En de mensen zonder papieren?
Ze moeten zich zien te redden
zonder bescherming.

We willen niet leven
in die wereld van ieder-voor-zich.
We kiezen voor solidariteit,
een grote paraplu waar plaats is voor iedereen.
De sterkste schouders
zullen de zwaarste lasten dragen.

En zit het dan even tegen?
Krijg je zwaar weer te verduren?
Weet dan dat je beschut bent.

Mia Verbanck, Tekstenboekje Spoor ZeS

Sleutel mee

Ik heb een bos sleutels.
Een daarvan is overbodig.
Ik kan hem beter weggoien.
Toch heb ik het nog niet gedaan.
Ik blijf proberen op alle sloten.
Achter vele deuren vind je armoede,
al dan niet verborgen
in een klein hoekje.
Misschien blijven alle deuren dicht,
misschien gaat er één
een klein beetje open.

Tom Coucke, Tekstenboekje Spoor ZeS

Zegen ons

Laten we onze vuisten ballen om op te komen
voor mensen getroffen door onrecht.
Laten we onze handen teder inzetten,
laten we ermee zalven en beschermen.

Laten we stampvoetend aandacht eisen
voor de strijd tegen onrecht.
Laten we met onze voeten
telkens opnieuw in vrede naar elkaar toe te gaan.

Laten we verder kijken dan elkaars kleine kanten.
Laten we zien dat elke mens uniek en waardevol is.

Laten we de stoppen uit onze oren halen.
Laten we onze oren openzetten en mild luisteren naar
elkaars
zorgen en vragen, vreugde en verdriet, hoop en wan-
hoop.

Laten we in ons spreken de dingen bij hun naam noe-
men.
Laten we elkaar woorden toefluisteren van bemoedi-
ging.

Laat ons hart wars zijn van het veroordelen.
Laat ons hart bron zijn, om elkaar graag te blijven zien.

Els Van Doren, Tekstenboekje Spoor ZeS

Gebed om strijdbaar te blijven

Jij die kwetsbaar bent in mensen
Jij die je laat raken
door wat onze aarde wordt aangedaan
Jij die zoekt naar mensen
met een hart voor gerechtigheid
wil mij bewaren als ik de strijd moe word
houd in mij levend de woede om wat misgaat
laat in mij de hoop brandend blijven
houd mij in beweging in mijn zoeken naar wegen
en laat me nooit berusten in afbraak en vernietiging,
dat het leven zelf mij
door alles heen lief mag blijven.
Amen

Paul Bruggeman en Gerard Zuidberg

Laat ons vandaag niet verzanden

Laat ons vandaag niet verzanden in de zogenaamde nuchterheid van “reeds geprobeerd”, in het remmende realisme van “wie zal dat nog doen?”

Laat ons vandaag zelfs dromen, vooral hopen en geloven dat er meer mogelijk is. Laat ons de dromen van weleer opfrissen. Laat ons vandaag bezielde zijn en gedreven, optimistisch en creatief.

Laat ons vandaag durven, proberen en zoeken. Laat ons vandaag vooral samenwerken, alle gedachten bijeen leggen, alle talenten inbrengen.

Laat ons luisteren, begrip en respect opbrengen. Laat ons doorgaan, volhouden, moed hebben.

Laat ons leren uit ervaring en toch eigentijds waarmaken wat mensen vandaag verlangen. Laat ons liefhebben en werk maken van onze gezamenlijke idealen.

Luc Vandenaabeele, Woorden om te bezinnen 2

Richtlijnen voor goede bankiers

Koop aandelen van een maatschappij die mensen gelijk behandelt.

Drijf de prijs op van vriendschap en inzet.

Verkoop tijdig nijd en hebzucht.

Verhoog je rendement: bekamp haat en verdeeldheid.

Geef langdurig krediet aan mensen die falen.

Geef bonussen aan wie achterblijft.

Verdeel eigendom die jaloezie opwekt.

Laat erfenissen geen gezinsbanden breken.

Laat kapitaal je leven niet beheersen.

Wees geen slaafse volger van grootspraak en ijdelheid.

Verspil geen troeven van natuur en goede wil.

Doe geen zaken met wie vernedert en vertrappelt.

Verspil genoeg tijd aan je vereniging.

Vernietig de ijzeren hekken die mensen scheiden.

Wees een winnaar in de competitie van ontmoeting.

Betaal met graagte je belastingen ten dienste van het samenleven.

Verdrink niet in beleidsplannen en subsidiereglementen.

Wees trouw aan de doelstellingen van je organisatie.

Laat de rente op de afdelingsrekening je beweging niet beheersen.

Investeer in ‘genoeg’.

Pol Arnauts, beweging.net

3

Een sterke tijd: advent en Kerstmis

Advent is een tijd van verlangen

Advent is een tijd van verlangen
en verlangen doen we allemaal wel,
min of meer.
Verlangen doen we
naar geschenken,
zeker in de dagen die komen,
maar ook naar bevestiging
en naar veilige geborgenheid
en naar geluk,
al weten we niet zo precies
wat we daaronder moeten verstaan.
Er zijn er
die het onmogelijke verlangen.
En illusies koesteren.
En er zijn er ook die
– zo ontgoocheld en gekwetst –
niet meer durven te verlangen,
en de hoop hebben opgegeven.
Komt ons dromen eens uit?
Wordt het leven goed?
Is er ook voor ons een bron van levend water?
Er zijn er die wachten tot het antwoord komt.
Er zijn er ook die er meteen aan beginnen.
Bij de enen wordt verlangen kracht,
bij de anderen verlamming.

Carlos Desoete, Naam die zin is van ons leven

Om het licht

Om het licht
van jouw gelaat wil ik bidden.
Dat je geboren wordt in mij.
Dat je opstaat, Jezus, in mij
oog en oor van jou,
jouw handen en voeten,
jouw manier van leven dus.
Mijzelf verlatend
om de ander nabij te zijn
en om de aarde die mij lief is
te helpen dragen.
En als ik jouw woord mag geloven,
zal ik nog grotere wonderen doen dan jij.

Om het licht
van jouw gelaat wil ik bidden.
Voor mensen in het donker,
verstrooid over de hele wereld;
voor kinderen,
vroeg groot gemaakt in oorlog en haat,
en voor volwassenen,
nog altijd klein gehouden
in het harde spel om de macht.
Dat ze jouw gezicht
mogen zien in mensen
die niet meer praten
over privé en bezit,
maar die komen als jij,
om te delen en te helen.

Om het licht
van jouw gelaat wil ik bidden.
Voor allen die eenzaam zijn,
die verkleumd en verschrompeld
wachten of ooit nog eens iemand
van al die voorbijgangers
hen zal aankijken
en op weg helpen naar een nieuw begin.

Ik bid jou voor iedere mens
die wacht op een ander,
op jou misschien wel
in mij.

Kompasliturgie

Terwijl wij ons druk maken

En terwijl wij ons druk maken
om Jezus een plaats te geven
in ons bestaan
of onze kerststallen,
of dat niet meer doen
en zeggen dat we Hem
soms niet meer zo zien zitten,
zit Hij zelf neer op onze drempel
en vraagt ons
als een mens op de vlucht
om asiel, om bad en bed,
om werk en brood,
om mensenrecht.

Hij is iedere man en vrouw
die geen huis,
geen eten en drinken heeft,
die ziek is en eenzaam.
En Hij fluistert ons in:
al wat je hen doet,
heb je ook mij gedaan.
Al wat je hen onthoudt,
heb je ook mij onthouden.
Hij komt ons tegen
van dag tot dag.

www.elisabeth.be

Kerstmis

Een feest
dat licht brengt
en hoop
in donkere dagen.

Omwille van
de geboorte
van een man
die de wereld veranderde.

Alle verhoudingen
en relaties
zette Hij op zijn kop.

Slechts één norm
hanteerde Hij:
de Liefde
in Gods naam.

Kleine en arme mensen
droeg Hij in zijn hart.
Hij zag ze
liefst van al.

Die fundamentele keuze,
die radicaliteit
kostte Hem zijn leven,
ze bracht Hem tot op het kruis.

Al eeuwenlang
trekt Hij mensen aan.
Ze proberen
zijn spoor
te volgen.
Ze trekken zich
het lot aan
van mensen
in de marge.

Zo betekent ook de solidariteit
met onze medeburgers
wel degelijk
een wereld van verschil.

Mia Verbanck, Tekstenboekje Spoor ZeS

4

Verhalen en methodieken

Joods verhaal van vader en zoon

→ *Het verhaal is een goede inrijpoort om te werken rond engagement. Niet verwachten dat anderen de problemen oplossen maar zelf in actie schieten.*

Op een mooie sabbat komt een jongen bij zijn vader, een joodse rabbijn. Woedend roept de jongen uit: "Nou vader, als ik God was zou ik het wel weten, ik zou weten wat te doen met deze wereld. Alles wat je hoort, ziet en leest: armoede en bewapening, moord en verkrachting, milieuverontreiniging ... Eén grote troep is het allemaal. Als ik God was, ik zou ... " De jongen krijgt evenwel geen kans om uit te spreken. Zijn vader springt overeind en zet de voordeur wagenwijd voor hem open. "Bent u kwaad, vader," vraagt de jongen. "Helemaal niet! Integendeel," zegt de vader. "Ik ben blij. Ga maar vlug de straat op, daar kun je meteen met je werk beginnen ... "

Joods verhaal over het einde van de nacht

→ *Dit verhaal nodigt uit om stil te staan dag/nacht, bij zuster of broeder/vreemde, zien/niet zien.*

Een oude rabbi vroeg eens aan zijn leerlingen: 'Hoe kun je het moment bepalen waarop de nacht ten einde is en de dag begint?' 'Is het misschien het moment waarop je vanuit de verte een hond van een schaap kunt onderscheiden?' vroeg een van de leerlingen. 'Nee,' zei de rabbi. 'Is het wanneer je van verre een dadelboom van een vijgenboom kunt onderscheiden?' vroeg een andere leerling. 'Nee,' zei de rabbi. 'Maar wanneer is het dan?' vroegen de leerlingen ongeduldig. De rabbi antwoordde: 'Het is als je in het gezicht van een ander mens kunt kijken en daarin je zuster of je broeder herkent. Tot op dat moment is de nacht nog bij ons ...'

Wat als...?

→ Geef iedereen van de groep, individueel of in kleine ploegjes, een stelling. Vraag hen erover in discussie te gaan. Of daag hen uit er een tekening of sketch van te maken die ze kort voor de groep toelichten of spelen.

- geld ongelukkig maakte?
- iedereen kreeg wat hij of zij verdiende?
- het warm water niet was uitgevonden?
- oud zijn cool was?
- je als kind wist wat je er op het einde van je leven van zou denken?
- je als zestigplusser nog wist wat je er als achttienjarige van dacht?
- je oud geboren werd en je alsmear jonger werd?
- je lichaam in topvorm bleef?
- elke eenzame mens een andere eenzame mens zou bezoeken?
- Jezus vandaag zou leven?
- Jezus rijk was?
- armoede hip was?
- armoede een besmettelijke ziekte was die iedereen kon overkomen?

Methodiek uit een Tekstenboekje van Spoor ZeS

Kromme mensen RECHTEN

→ Een bijbelverhaal, een hervertelling en een bezinnende tekst rond het thema kromme mensen rechten

Bijbelverhaal

Jezus gaf op sabbat onderricht in een synagoge.
Er was daar ook een vrouw.
Ze was al achttien jaar bezeten door een geest die haar ziek maakte.
Ze was helemaal krom en kon niet meer rechtop staan.
Toen Jezus haar zag, riep hij haar bij zich en zei tegen haar: 'U bent verlost van uw ziekte,' en hij legde haar de handen op.
Meteen ging ze rechtop staan en loofde God.

naar Lc 13, 10-13

Hervertelling

Het leven had de vrouw verpletterd.
Kromgebogen was ze.
In zichzelf gekeerd.
Haar leven een vicieuze cirkel.

Mensen vonden haar 'getikt' en sloten haar uit.

Jezus merkte de vrouw op.
Hij keek haar aan, beroerde haar, sprak tot haar.
Hij maakte contact.
Een uitnodiging om te genezen.

Zij voelde zich aangesproken, ze rechtte haar schouders en kwam rechtop.
Jezus gaf haar haar waardigheid terug.
Hij doorbrak haar isolement.

Mensen aanspreken op hun kracht, is zeggen:
jij hoort erbij.
Je hebt recht op een goed leven.
Ik zal naast je staan en je helpen om te krijgen waar je recht op hebt.

Vrij naar Nico Ter Linden

Bezinnende tekst

Krom is onze samenleving.
Krom van zinnen en gedachten, tegenspuiterend, gewelddadig, vaak onrechtvaardig.
Geen plaats voor de kleinen, voor de zwakken en gekwetsten.
Krom lijkt het pad van de mensen.

Recht willen we de wereld.
Rechtvaardig en oprecht.
Vechtend, bewust en overtuigend.
Met ruimte voor kinderen, rechten voor vrouwen en mannen.
Recht is de hoop van de mensen.

Wat krom is maakt Jezus recht, gebrokenen richt Hij weer op, ontheemden zijn z'n vrienden en kleinen maakt Hij groot.

De wereld vertrouwen we toe aan deze nieuwe verwachtingstijd.

Tekstenboekje Spoor ZeS